

מ"ת 3175/04/14 - תומר שמואלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 3175-04-14 מדינת ישראל נ' שמואלי

בפני	כב' השופט דן סעדון
מבקש	תומר שמואלי - ע"י עו"ד ג'ימי מינאווי
נגד	מדינת ישראל - עו"ד חריטון
משיבה	

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

- ביום 13.4.14 התקיים דיון בבקשת המשיבה להאריך את מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. הרקע לבקשה נמצא בהגשת כתב אישום נגד המבקש ובו מיוחסת לו עבירה של נהיגה בשכרות (סמים) תוך קיומו של מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו ועל רקע עבר מכביד בתחום התעבורתי (63 ה"ק משנת 1997 מתוכן עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול/ סמים משנת 2012) והפלילי (עבירות אחזקה ושימוש בסם, איומים, שבל"ר, הפרת הוראה חוקית ועוד).
- בו ביום, ובהתבסס בעיקר על העובדה כי עובר להגשת הבקשה הייתה מצויה בידי המבקשת חוות דעת טוקסיקולוגית ראשונית בלבד המבססת, על פי האמור בה, **חשד** בלבד לעבירה של נהיגה בהשפעת סמים, שוחרר המבקש בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית לילי בין השעות 20.00 עד 05.00.
- ביום 10.9.14 נדונה בקשה קודמת לעיון מחדש שהגיש המבקש. באותו דיון מיקד ב"כ המבקש את טיעוניו בחלוף זמן ניכר ממועד קביעת התנאים המגבילים בעניינו של המבקש. המשיבה מצידה התמקדה בכך שחוות הדעת הטוקסיקולוגית הראשונית שהוגשה בתיק החקירה הומרה עם הזמן לחוות דעת קבועה העשויה לשמש ראיה לכאורה לאשמתו של המבקש במיוחס לו בכתב האישום. הסניגור מצדו טען כי ממועד ההרשעה האחרונה של המבקש בפלילים ועד היום חלפו כ- 11 שנים. עם זאת, ולאור הערות שהושמעו במהלך הדיון חזר בו ב"כ המבקש מן הבקשה תוך שמירה על זכותו להגיש בקשה נוספת, כפי שנעשה במקרה הנדון.
- במסגרת בקשה זו נטען כי המבקש מוגבל בחירותו מזה 7 חודשים, מבלי שנזקפה לחובתו הפרה כלשהי. במקביל, ועד כה נשמעו במסגרת התיק העיקרי רק מחצית עדי התביעה והמחצית השנייה עתידה להישמע ביום

18.12.14. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה בשל שלושה טעמים: ראשית, נטען כי מדובר בכתב אישום חמור ביחס למבקש. שנית, ביחס לחומרת האישום ביחס למבקש, הפגיעה בחירותו בדרך של מעצר בית לילי כאמור. לדבריה, הפגיעה בחירותו של המבקש בדרך של מעצר בית לילי היא מינימלית ואינה פוגעת ביכולתו של המבקש לנהל את חייו, לעבוד וכיו"ב.

דין והכרעה

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לקבל את הבקשה במובן זה שמעצר הבית הלילי שהוטל על המבקש יבוטל. אלה טעמיי.

נקודת המוצא לדיון, הייתה כי נוכח חולשת ראיות המאשימה בשלב בו הוגשה הבקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים שוחרר המשיב למעצר בית לילי. לאחר מכן, ניתנה חוות דעת טוקסיקולוגית, כדין לכאורה, באופן המחזק את ראיות התביעה ולכאורה מצדיק החמרה בתנאי שחרורו של המבקש. עם זאת, בשל חלוף הזמן עד להצגת חוות הדעת הטוקסיקולוגית ובשים לב לכך שתנאי שחרורו של המבקש לא הופרו על ידו למשך מספר חודשים, נותרו תנאי השחרור בעינם, ללא שינוי. כיום, חלפו מספר חודשים מעת קבלת חוות הדעת הטוקסיקולוגית. המבקש מצוי בתנאים מעצר בית לילי ופיקוח משך תקופה משמעותית של 7 חודשים; תקופה שגם ב"כ המשיבה הסכימה בטיעונה כי מדובר בזמן ניכר. לטעמי, העובדה שהמבקש לא הפר מעולם את תנאי שחרורו, למרות שלכאורה היו לו הזדמנויות רבות לעשות כן בשעות היום בהן חירותו אינה מוגבלת, למשך תקופה כה ממושכת מצדיקה לטעמי לבוא כברת דרך נוספת לקראת המבקש במובן זה שמעצר הבית הלילי יבוטל. על מנת לאזן הקלה זו, מצאתי לנכון להתנות את ביטול מעצר הבית הלילי בהגדלת הפיקדון בתיק בסך של 2500 ש"ח.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.